

صالحی:
روزنامه ایران
به‌رغم وابستگی
به دولت، در
دوره‌های مختلف
نشان داده که
نگاه نقادانه را
سرلوحه رسالت
مطبوعاتی خویش
قرار داده است.
روزنامه، برای ایران
و ایرانیان حرمت
و شأن قائل است
و با وجود اینکه
تریبونی قابل انکا
برای دولتمردان
به شمار می‌رود،
اما رسانه یک طرفه
و بلندگوی دولت
نیست

نگاه نقادانه؛ رسالت مطبوعاتی «ایران»

گذشت سه دهه از عمر انتشار روزنامه ایران، فرصت مغتنمی برای ارزیابی عملکرد این رسانه و مرور دستاوردها و شناسایی ناکامی‌های آن است. در کشور ما ایران، که به دلایل گوناگون عمر رسانه چندان بلند نیست، ۳۰ سال عمر قابل اعتنایی برای یک مطبوعه به شمار می‌رود؛ آن هم روزنامه‌ای که وابسته به دولت است و بنا به رسم معمول جابه‌جایی دولت‌ها، دستخوش تغییرات مدیریتی می‌شود. اگرچه از یک منظر می‌توان رمزمانایی «ایران» را در همین وابستگی ناخواسته جست‌وجو کرد، اما موارد نقض فراوانی می‌توان یافت که عملاً وابسته بودن به دولت، مانایی و پایداری رسانه را تضمین نمی‌کند. با این نگاه می‌توان ادامه حیات «ایران» را مرهون بهره‌گیری از نیروی متخصص رسانه در همه ادوار و آغوش باز آن در برابر تحولات عرصه رسانه دانست. به بیان دیگر روزنامه ایران به‌رغم وابستگی به دولت، در دوره‌های مختلف نشان داده که نگاه نقادانه را سرلوحه رسالت مطبوعاتی خویش قرار داده است. روزنامه ایران، برای ایران و ایرانیان حرمت و شأن قائل است و با وجود اینکه

تریبونی قابل انکا برای دولتمردان به شمار می‌رود، اما رسانه یک طرفه و بلندگوی دولت نیست. ایران شأن و جایگاه مطبوعاتی خود را بر ستون مخاطبان و خوانندگان خود استوار کرده و اگر چه کوتاه‌ترین راه برای بیان اقدامات و دستاوردهای دولت‌ها بوده، اما قضاوت چگونه پیمودن این مسیر را در منظر و مرآی مردم قرار داده است. در واقع این مردم هستند که به مانایی «ایران» در سپهر رسانه‌ای کشور کمک کرده‌اند و اگر جز این بود، امروز شاهد ۳۰ سالگی این درخت تنومند رسانه‌ای نبودیم.

بر پایه این سرمایه اجتماعی ارزشمند و اعتماد مردم به «ایران»، لازم است مدیران این رسانه اقتضائات جهان ارتباطی امروز را به رسمیت بشناسند و در کنار آن از فناوری‌های نوین در بستر مجازی و قدرت روزافزون شبکه‌های اجتماعی که امروزه به هوش مصنوعی هم تجهیز شده‌اند، در بالاترین سطح استفاده کنند.

ما امروز با نسل جدیدی روبه‌رویم که اگرچه حلاوت خاطرات انتظار کشیدن نسل ما در صف‌های طولانی مقابل دکه‌های مطبوعاتی و عطش دستیابی به آخرین خبرها از لابه‌لای ستون‌های روزنامه را معنا نمی‌کند، اما انتظار دارد که رسانه ما تغییرات اجتماعی و تحولات ارتباطی را به درستی درک کرده باشد و به دکاوت و هوش سرشار نسل جدید احترام بگذارد.

روزنامه ایران در آغازین سال‌های قرن جدید در حالی پا به ۳۱ سالی می‌گذارد که عرصه رسانه بیش از هر زمان دیگری در آگاهی بخشی و هدایت افکار عمومی نقش‌آفرینی می‌کند. حجم انبوهی از اخبار و اطلاعات مفید و غیر مفید، درست و نادرست، با اهمیت و فاقد اهمیت در ظاهری جذاب و دلربا با یک حرکت سرانگشت در کسری از ثانیه مقابل دیدگان ما ظهور می‌کند و نمی‌دانیم که رسول راستین است یا پیامبر دروغین. روزنامه ایران در روزگار جدید، همچنان باید بدرخشد؛ همچون نام بلندآوازه سرزمین‌مان که در تاریخ پر پیچ و تاب خود سربلند و استوار ایستاده است.

سی سالگی؛ نماد رشد و نشانه راه

روزنامه ایران در اول بهمن ماه ۱۳۷۳ آغاز به کار کرد و اینک با همه فراز و نشیب‌ها و آمد و رفت‌ها در سی سالگی، با تیم مدیریتی جدید و بهره‌گیری از نیروهای قدیمی و میراث ماندگار بنیان‌گذاران و کوشندگان پیشین خود در پی آن است که با نیم‌نگاهی به گذشته و رو به آینده به راه خود ادامه دهد. سی سالگی از یک سو می‌تواند نماد «رشد» تلقی شود و از سوی دیگر نشانه‌ای در میان «راه» طی شده و راه طی نشده

و پیش‌رو؛ راه‌های رفته و تجربه شده و راه‌هایی که باید رفت. از این نگاه، سی سالگی در عین حال که بهانه‌ای برای جشن گرفتن و خاطره‌بازی با گذشته است، زمینه‌ای برای «بازبینی گذشته» و «تدارک آینده» نیز هست. گمان این خدمتگزار کوچک مؤسسه بزرگ فرهنگی مطبوعاتی ایران، این است که این مؤسسه همراه و هم‌پا با برادر بزرگ‌ترش خبرگزاری ایرنا که همین روزها در تدارک برگزاری رویداد ۹۰ سالگی باید در پیش‌گیرنده ترکیبی از «تداوم و تحول» باشد.

روزنامه ایران که در شماره اول خود با تیتر بزرگ «به میان شما آمدیم» منتشر شد

و در بیست‌وپنج سالگی نیز پیمان خود را با مردم ایران با تیتر اول «همچنان میان شما هستیم» تجدید کرد، در سی سالگی و دنباله راه نیز باید به همین پیمان وفادار مانده و آن را تداوم دهد، اما همزمان با سختکوشی و درک تحولات عمیق و بنیادین ارتباطی و اجتماعی در ایران و جهان، تلاش کند راه‌های بهتر و مؤثرتری برای ترجمه عملی این هم‌پیمانی و وفاداری به مردم پیدا کند. در چنین نگاهی، «ایران» همراه با ایرنا خواهد کوشید رسانه‌ای ملی و پیونددهنده میان دولت و ملت باشد که با کمک به ترمیم شکاف‌های عمودی و افقی در جامعه و سیاست و حکومت ایران، و رویکرد حرفه‌ای و مؤثر، بخشی از مرجعیت از دست رفته خبری را به داخل کشور بازگرداند. «ایران» همچنین خواهد کوشید به راهبردهای اصلی برنامه تداوم و تحولی وفادار باشد که اینک همراه با ایرنا در تدارک نهایی‌سازی و اجرای آن است؛ راهبردی که بر اساس اصول آن، ایران فقط تهران نیست و جای‌جای میهن را در برمی‌گیرد. مسائل «ایران» هم تنها سیاسی نیست و شامل همه جنبه‌های زندگی و نیازهای ایران و ایرانیان می‌شود.

همچنان که «ایران» و ایرنا تنها متعلق به دولت نیست و در چهارچوب امنیت ملی و منافع ملی کشور، به همه مردم ایران با تمام رنگارنگی‌ها و تنوع‌های آنها تعلق دارد. همچنین، ایران در خلأ زیست نمی‌کند و در زمینه‌های پرتلاطم همراه با همسایگان و دیگر کشورهای جهان ادامه حیات می‌دهد. از این رو، ضروری است با وفاداری به «استقلال» و «آزادی» دو آرمان بلند انقلاب بزرگ بهمن ۵۷، تحولات پدمانه و سریع در محیط درونی و بیرونی ایران، همواره در چشم‌دید فعالان حوزه رسانه و حکمرانی، قرار گرفته و بستر لازم برای رشد و تعالی جمهوری اسلامی ایران فراهم شود. فرجام سخن، یادکرد نیکوی همه کوشندگان است که تأسیس و تداوم روزنامه و مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران، بیش و پیش از هر چیز، نتیجه ابتکارها و تلاش‌های آنان است. با این امید و آرزو که مؤسسه و روزنامه ایران دیر بپاید و شکوفاتر از پیش، راه ماندگاری در پیش گیرد. چنین باد.

حسین جابری انصاری

مدیرعامل خبرگزاری
 جمهوری اسلامی و رئیس
 هیأت مدیره مؤسسه
 فرهنگی مطبوعاتی ایران

سیدعباس صالحی

وزیر فرهنگ
 و ارشاد اسلامی

